

3e Jaargang
Nos. 26-27

AL

HAQ

Surinaams Islamitisch Maandblad

Nov./Dec. 1973

Mitgeve: Al-Haq, Paramaribo - S.B.V.

IN DIT NUMMER o.a.

- * *Onze Vredesboodschap (1974)*
- * *Enkele aspecten van het Godsdienstige leven en de opvattingen van de Heilige Profeet Mohamed*
- * *Het leven van de H. Profeet Mohammad enz. enz.*

Uitgever

AL HAQ-BOEKENFONDS-S.I.V.

Verantwoordelijke-Hoofdredacteur

E.A. GHAFORKHAN

Mede-redacteurs

H.A. AHMAD ALI
MAULANA G.A. BASHIR ILA
(Lector a/d Leidse Universiteit)

Techn. /foto redactie

M.A. KHUDABUX
AKBAAL GHAFORKHAN

REDACTIE & ADMINISTRATIE

Scabiosastraat 4
Zorg & Hoop
Tel. 98081 - 73585
Paramaribo

Vaste Medewerkers

PROF. DR. R. ALI
IR. N. ATAQELLAH
HR. J.M. DRAGMAN
MEVR. SALTANA-DIJKSTRA (Ned)
DRS. KHALIEL GHAFORKHAN (Ned.)
HR. M.A. GULZAR (Lid Jamaitul-Ulma)
DR.A. JAMALUDIN
DR. MUH KARAMAT ALI
DRS. MAHMOOD KHAN (Ned.)
HR. A. NATAPRAWIRA (Moengo)
Hr. A. MAHMOOD

BANK

Surinaamsche Bank
Bank Rek. No. 11.18.730
t.n.v. AL HAQ

ADVERTENTIES

M.A. Khudabux
p/a Calcuttastraat 76
Paramaribo
Tel. 82807

DISTRIBUTIE

M.I. ISHAAK
Landingstraat
Nw. Amsterdam
Dist. Commewijne

ABONNEMENTEN

Prijs per jaar f. 7.50
Losse nummer f. 0.70

KOPIJ & VERANTWOORDELIJKHEID V/D INHOUD

Verzoeken Uw in 2 voud getikte kopij voor den eerste van iedere maand in te leveren op het redactie dan wel administratie-adres.
De auteurs c.g. schrijvers van de in Al Haq gepubliceerde artikelen dragen de volle verantwoordelijkheid voor de inhoud ervan.

VERKRIJGBAAR

Paramaribo

Boekhandels C.K.C.
Varekamp, Hoeksteen

N. Ghaforkhan (Imperial
Store) Maagdenstraat 3;
Acme Service

Kankantriestraat 53

Pad van Wanica

Confectiebedrijf A.Sakoer
Pad van Wanica 44B

Paramam/La Vigilantia

Moulvi Athadj S. Iahibaks

Alkmaar
A.R. Sharma

Groningen

J.M. Dragman
p/a Commissariaat

Moengo

A. Nataprawira

Nw. Amsterdam/Voorburg
Winke! Latief Habiboellah

Julianaweg 308

Nw. Nickerie

C.R. Birjmohan
S.O. Lashleystr. 59

Coronie

G.L. Limon (Novar)

Wageningen

S. Said (Centraal Magazijn)

Nederland

N.H. Moenna
Nierkerstr. 87 II Amsterdam

Trinidad

Nancy H. Baksh
Preysal village, Couva.

**Gelukkig
Nieuwjaar
1974**

*De redactie en alle medewerkers van "AL HAQ" wensen
U allen een Gelukkig en Gezegend nieuwjaar toe. -----*

De redactie.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ
 أَنْفَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا
 إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَعُكُمْ إِنَّ اللَّهَ
 عَلِيمٌ خَبِيرٌ

"O mensdom, Wij hebben u geschapen
 uit man en vrouw en Wij hebben u
 verdeeld in VOLKEREN en STAM-
 MEN opdat gij elkander zult leren
 kennen en begrijpen. Voorzeker, de
 GODVRUCHTIGSTE onder u is de
 EERWAARDIGSTE bij ALLAH.
 Voorwaar, ALLAH is Alwetend, Al-
 kennend".

(H. QORAAN, Surah "AL-HODJORAAT", hfdst. 49:14),
 "SOEDEWO": hfdst. XLIX, paragraaf 2, vers 13). -----

INHOUD

	pag
1. <i>Onze Vredesboodschap (1974)</i> (door: J.M. Dragman)	3
2. <i>Vorderingen bouw Hoofmoskee Keizerstraat</i>	8
3. <i>Nazams</i>	10
4. <i>Vervolg Rubriek „Vorige Maand”</i>	13
5. <i>Enkele aspecten van het Godsdienstige leven en de Godsdienstige Opvattingen van de Heilige Profeet Mohamed</i> (door: Hadji A.M. Guman)	15
6. <i>In memoriam</i>	18
7. <i>Foto Reportage</i>	19
8. <i>Het leven van de Heilige Profeet Jozef (slot)</i> (door: A. Mahmood)	21
9. <i>Het leven van de H. Profeet Mohammad (s.a.w.)</i> (door: A. Mahmood)	26

ONZE VREDESBOODSCHAP

(door: J.M. Dragman)

In deze tijd van de grootste wereldworsteling lijkt het defaitistisch over vrede te spreken. Men dient dan ook in de eerste plaats voor ogen te houden, dat vredeswil geen oorlogsvrees of oorlogsmoeheid betekent, en een vredesactie behoeft niet te zijn het neerleggen van wapenen.

Toch is er een tijd geweest, dat elke gedachte aan oorlog in de beschaafde wereld ten zeerste werd afgekeurd. Het denkbeeld van „Islam” ging vergezeld van „oorlogszucht”. Het heette, dat hij te vuur en te zwaard werd verspreid. Dit was ook een van de redenen, waarom onze godsdienst in het Westen algemeen niet werd gewaardeerd.

Men prees liefst de vredesgedachte van Jezus Christus, die beval de hele mantel af te staan, indien men de rok vroeg. Maar zie, de hele beschaafde wereld, die de oorlog afkeurde en hem bestempelde als barbaarse satanische methode, is thans in een strijd gewikkeld, die zijn weerga niet vindt in de wereldhistorie, een wereldworsteling, waarvan het einde nog lang niet is te overzien.

Onze vredesboodschap is niet voorgesproken uit oorlogsvrees of oorlogsmoeheid. De vrede, die de Islam voorstaat, is gebaseerd op 's mensen natuur, op de neiging van het menselijk hart. Oorlog is een gruwel, een dwaasheid, en toch is hij soms te rechtvaardigen, ja hij kan zelfs noodzakelijk zijn, indien tenminste er mee de zaak van de vrede wordt gediend; een oorlog dus om wille van de vrede. Immers naar vrede verlangt iedereen. Maar toch, men is de verschrikkingen van een voorgaande oorlog nog niet te boven gekomen, een nieuwe oorlog ontbrandt weer, ondanks al de pogingen van knappe koppen, die hun hoofden bij elkaar hebben gestoken om hem voor immer uit te banen. Men vraagt zich daarom af, of de zo begeerde eeuwig durende vrede een ideefixe is.

Laat ons allereerst bedenken, dat een toestand van niet oorlog niet altijd betekent: onder het niveau van de uiterlijke vrede heerst vaak innerlijke onrust, waar menige stille strijd wordt gestreden. Er zijn kontrakten en verdragen, die, gedictieerd door de partij der sterkeren, door de zwakkeren slechts uit noodzaak, omdat het niet anders kan, aanvaard worden en die daarom reeds in zich bergen de kiemen van een nieuwe oorlog. Dat zulke kontrakten en verdragen later beschouwd worden als waardeloze prullen, zodra de zwakkeren er de kans toe zien, ligt niet aan hen. En er zijn toestanden, waarin „paria's" en „soedra" ten eeuwige dage gedoemd zijn de onderste laag van de samenleving te vormen, zonder enige kans op volwaardig menselijk bestaan en menselijke behandeling, terwijl een andere groep, die in de maatschappij alle voordelen geniet, de boventoon voert.

Het z.g. zelfbeschikkingsrecht, vrije arbeid en vrije concurrentie leiden tot individualisme en vaak tot groepsvorming van de zelfde en de gelijke soorten, waar de een, zo niet vijandig, dan toch onverschillig staat tegenover de ander. Zo zien we aan de ene kant overvloed, weelde en gemak, maar aan de andere kant ontbering, armoede en gebrek. Wat men ook moge pogen, met zulke tegenstellingen kan men onmogelijk een hechte, vredige samenleving vormen, laat staan een vaste burcht. Integendeel een rottingsproces zal er aan knagen, en het vermolmd gebouw zal bij de eerste storm, tot aller schrik en ontzetting, ineen storten.

De ideale vrede, die de Islam voorstaat, stelt, naast de erkenning van menselijke gelijkheid en individualiteit, als eis: opbouw en zelfbeperking.

Opbouw, gelijk het woord Rabb een Goddelijk Attribuut aanduidt, hetwelk betekent: de Schepper, Die geschapene van zijn stadium van ontwikkeling tot zijn volmaaktheid leidt, dient de mens in de wereld uit te dragen. Opbouw beheerst de natuur, terwijl geen ding en geen kracht, hoe nietig ook, onbenut blijft. En opbouw moet dan ook het gehele menselijk denken en handelen in beslag nemen. Afbraak gebeure slechts bij enkele uitzonderlijke gevallen. De natuur zorgt zelf voor de vernietiging van hetgeen er niet bij behoort, zodat de menselijke hand er slechts zelden bij te pas komt. Goed doen, hetgeen op het oog zo simpel lijkt, vereist in wezen toch de overweging van uw verstand en uw hart. De schuldenaar, die men bevrijdt uit de klauwen van de woekeraar, maakt alras, dank zij zijn betere credietwaarde, vaak grotere schulden, waardoor hij juist in meer benarde omstandigheden verkeert. De bedelaar, wie u eenmaal een centje heeft gegeven, probeert soms de kosten voor zijn levensonderhoud op uw rekening te schuiven om dan zelf een lui lekker leven te lijden. En deze soort van weldaad kan nader beschouwd, toch niet als zodanig worden gekwalificeerd.

Immers wordt met die vermeende goede daad slechts het kwade bevorderd. Dan denken wij aan de opmerking van de Qur-an tegenover de Joden in die tijd, die in hun onderlinge strijd elkaar uit hun huizen trachten te verdrijven en gevangen te nemen.

Later betaalden ze voor de gevangen genomen vijand losgeld en meenden er mee een goede daad te verrichten. Aan de strijd zelf werd geen eind gemaakt. U lacht zeker om de Joodse naïviteit. Maar heeft u wel bedacht, dat er veel van uw vermeende goede daden slechts schijn blijken te zijn? Neen, hospitalen oprichten voor mensen, die door voedselgebrek bijna aan hongersdood omkomen, is even belachelijk als voedsel verstrekken aan luie zwervers en rondlopende bedelaars. 't Is een lapwerk van weinig waarde.

Laat ons dieper tot de kern van de zaak komen en het kwaad in de wortel aantasten. Dan merkt u, dat er mensen zijn, die hun nood nooit klagen, die uit schaamte geen aalmoezen willen vragen, die de eerlijke arbeid verkiezen boven leven ten koste van anderen, die zelfs liever sterven dan bedelen. Zulke mensen worden niet gauw opgemerkt maar ze zijn uw hulp werkelijk waard.

Onze grote Umar zelf heeft ons hier een voorbeeld van gegeven. Op een nacht hoorde hij een vrouw braden, terwijl haar kinderen huilden. Daar de vrouw met haar werk maar niet ophield, werd hij nieuwsgierig en trad het huis binnen. Hij bemerkte, dat de vrouw steentjes braadde, omdat er niets te eten was. 't Was alleen om de kleintjes te foppen en ze zodoende in slaap te krijgen. Op de vraag van Umar, waarom ze geen steun vroeg aan de Baitul-Mal (Sociale-Bijstand) antwoordde ze, dat dit niet haar zaak was, maar dat het de zaak was van het Rijk en de Kalief (Gezag). Umar haastte zich graan te halen en bracht het zelf bij de arme vrouw. Nu, dit is een waarachtige goede daad, een opbouw van mens en maatschappij. Men laat groeien en leven, wat voor edels er te vinden is, hetwelk dreigt te verstikken. Die stille helden en edele karakters zullen uw hulp weten te waarderen en in hun grote dankbaarheid alles, zelfs hun eigen leven, willen opofferen; en ze vormen zo de sterkste stutten voor de samenleving.

In de tegenwoordige wereld van onverschilligheid en gemakzucht dient men dan ook te denken aan het Qur-anische vers, dat zegt:

Aalmoezen zijn voor de armen, die op Gods weg beperkt zijn – zij kunnen niet in het land rondgaan, de onwetende houdt hen voor rijk vanwege hun onthouding van bedelen; gij kunt hen herkennen aan hun teken; ze bedelen niet opdringerig van de mensen; en wat goed gij uitgeeft, waarlijk, God weet het (II : 273).

Steeds opbouw ook bij uzelf, en nimmer stilstand. Beschouw de natuur en

het grote heelal. Dan merkt u de dynamische Goddelijke kracht. Stilstand is achteruitgang niet alleen, maar het is een zonde tegenover God en een misdaad tegenover de mensheid.

Als tweede voorwaarde voor de Islamitische vrede hebben we gesteld zelfbeperking, in casu zelfdiscipline en zelfbeheersing in woord en daad. De geest is sterk, doch het vlees is zwak, zegt men. En zo kunnen velen, ondanks de wetenschap van het verderfelijke van het kwaad, toch niet ontkomen aan de destructieve krachten, aan de macht van de satan, die, zich eenmaal genesteld in het menselijk gemoed, een haard vormt van ijdelheid en verwaandheid, om dan spoedig uit te groeien tot allerlei dwaasheden. En zodra hij vergezeld gaat van sluwheid, vormt hij het begin van grote branden, die zich steeds uitbreiden, met als gevolg onderdrukking en slavernij, terwijl kindergeschrei en vrouwelijk leed niet de minste weerklank vinden in het versteende hart.

Zelfbeperking en zelfdiscipline stellen ons in staat het kwade te ontdekken en te vermijden, terwijl het aan gehoorzaamheid gewende vlees zonder al te veel moeite kan meegaan met de konstruktieve krachten. De Engelen van God, die ons naar het goede leiden, kunnen inderdaad hun effectieve machten alleen aanwenden in de harten van de zelfbeperkende en zelfgedisciplineerde, de Muttaqien.

Opbouw en zelfbeperking zijn noodzakelijke voorwaarden voor onze vredesactie, eisen, die aan elk lid van de maatschappij zijn gesteld. Zijn ze eenvoudig in theorie, in de praktijk zal men op vele bezwaren stuiten en heeft men vele moeilijkheden te overwinnen. Er is voorwaar moed en volharding nodig om zich zelf een genoeg te kunnen ontzeggen, en om ondanks alle tegenslagen aan de maatschappelijke opbouw mee te werken.

Immers, tegen de opbouwende machten staan de afbrekende, tegenover uw mooie voornemens uw behoudzucht en zelfvoldaanheid en tegenover uw zelfdiscipline uw tomeloze verlangens en hartstochten. En het lijkt een hope-loze zaak, indien de Goddelijke bijstand u niet in uw succes verzekert. Ook zult u steun vinden in de gedachte, dat het in het belang is van uw karaktervorming en geestelijke groei. Het is deze geest, niet het dode verstand, die onderscheid gaat maken tussen goed en kwaad, die verdriet en berouw, maar ook blijdschap en vreugde kent, die nog een hele weg van vooruitgang heeft te doorlopen en gelijk goud in een smeltkroes, tot zuiver metaal ontwikkeld moet worden.

De mens moet daartoe zijn eigen zwakheid erkennen, en zo leert de Islam de Muslim knielen en zich ter aarde werpen voor zijn Grote Helper en Beschermmer, om uit Hem de kracht te putten ter vermindering van het kwaad

en ter vervulling van het goede. Zo vindt zijn hart in God en Zijn Engelen, ondoordringbaar voor de duivel. En deze vredesboodschap draagt hij uit zijn gezin, omdat zich verder uit te breiden tot de omgeving en maatschappij. Het Koninkrijk Gods komt, een plaats, waar de vermoeide reiziger rust, de zieke genezing en de dorstige frisse drank vindt, een lustoord voor de gezonden van hart, waar echter de duivels en hun duistere trawanten het zuivere licht niet kunnen verdragen en daarom maar liefst op een duizend mijlen afstand blijven

Laten wij hopen, dat de Vrede die uw huis binnen komt een welkome ruimte in uw hart vindt en dat het, het zijne kan bijdragen tot uw Darus-salam: uw huis des vredes- tot zegen van de uwen, uw omgeving en uw samenleving.

Amien—Ya—Rabboc—i—Allah—mien.

VORDERINGEN BOUW HOOFDMOSKEE KEIZERSTRAAT

Onlangs zijn de werkzaamheden bij de bouw van de hoofdmoskee aan de Keizerstraat hervat, nadat het werk enige tijd moest worden stilgelegd in verband met de schaarste aan bouwmaterialen in het land.

Momenteel wordt gewerkt aan het storten van de funderingspoeren. De fundering bestaat uit 128 palen, gegroepeerd in twaalf poeren, waarop de kolommen komen te rusten.

Nadat alle palen tot een diepte van ca 9 meters onder maaiveld waren geheid, werden de paalkoppen afgezaagd op ca 2 meters onder maaiveld.

Aanvankelijk werd grote overlast ondervonden van grondwater, maar inmiddels zijn deze problemen reeds opgelost.

Van de twaalf poeren zijn er reeds acht gestort.

De werkzaamheden worden uitgevoerd onder leiding van aannemer M.A. Poesa. De directievoering is toevertrouwd aan M.R. Nurmohamed Ing. De activiteiten worden nauwlettend gevolgd door een team van deskundigen, bestaande uit:

Ir M.N. Attaoellah, Voorzitter Bouwkommissie
Ir G.D. Soerdjoesingh
M.R. Nurmohamed Ing.
A. Ghafoerkhan

Tenminste 4 keer per week worden de vorderingen en de eventuele problemen, besproken, teneinde tijdig oplossingen daarvoor te vinden.

Het streven is om vóór eind december 1973 de fundering gereed te hebben en de kolommen op te trekken.

Van alle zijden wordt enorme medewerking ondervonden bij de bouw. Hopelijk zullen de leden van de Djamaat dezelfde spontane en enthousiaste steun blijven geven aan de bouwkommissie totdat het werk zal zijn voltooid:

SPREUK—

Deskundigen van de Bouwcommissie S.I.V. controleren betonsamenstelling bij de werkzaamheden die met de bouw van de Hoofdmoskee aan de Keizerstraat verband houden.

Controle van de bewapening van de „Minaret-fundering”. Van rechts naar links op de foto de heren: M.A. POESA (aannemer); Ir. N. ATAPELLAH (voorz. Bouwcommissie); Ir. E. NOERMOHAMED en Ir. G.D. SOERDJOESING (techn. Adviseurs).

NAZAMS

Bismillah—hier—Rahmanir—Rahiem

(Oerdoe): Sroe karta hoen Allah ke naam se djo bra raham karnewala awr baar baar raham karne wala hai. -----

HAMD (Lofprijzing)

(Oerdoe):

1. *Aj do djahan ke Maalik aj iens wo djan kie Galiek,
Imaan hai hamara toedjhpar iemaan lana,*
 2. *Aankhon se go hai oedjhal lekien hai dil me toehie,
Terie Oeloehiejat ka sahied hai sab zamaana.*
 3. *Kijjauwkar na toedjhko djane kijjauwkar na toedjih ko mane,
Toedjhpar hie toe hai sajan magloek ka banana.*
 4. *Insaan djab bana tha koetjh thie na oes kie hastie,
Mittie kie moe-ra-to ko toene kieja tawanna.*
 5. *Sab hai terie banajje sab hai terie hie bande,
Soeltaan ko Gadaho nadaan ho kie daana.*
 6. *Je kajenaat terie doenja me djiesne dekkie,
Koedrat ko terie Ja Rab hai diel se oesne djana.*
 7. *Ihsaan mand terie aj Galieke do aalam,
Koetjh ham nahie aketie hai balkie sab zamaana.*
 8. *Toene hamarie gaatir wo rahnama hai bhedjje,
Djieska tha kaam hardam nekie badie batana.*
 9. *Djetnie boeraiejan thie oense hame batjaja,
albatta nekiejo ka tha farz oenhe sikhaana*
 10. *hairaan kijjauw'hai moenkir kahdo je oes se ahsan,
Dekha nahie Goda hai akl se to djana.
Iemaan hai hamara toedjhpar iemaan lana.*
-

GODA KIE TARIEF (Lofprijzing van God)

(Oerdoe):

1. *Tarief oes Goda kie djiesne djahan banaja,
kaisie zamien banajie kieja aasman banaja.*
2. *Pairon tale bietjhaja kieja goeb farsh gaakie,
awr sar pe-la-djawardie ik saieban banaja, Tarief oes Goda kie*
3. *Mittie se bail boete kieja goesjnama oegajie,
pahna ke sabz gilat oenko djawan banaja.*
4. *Goes rang awr goesjboe goel phoel kakie khilaajie,
ies gaak ke khandar ko kieja goelistan banaja, Tarief oes Goda kie*
5. *Rahmat se terie kieja kieja hai nijaamate majassar,
ien nijaamaton ka moedjih ko kieja kadrdaan banaja.*
6. *Har tjiez se hai terie kariegarie tapaktie,
je kaargana toene kab rajigan banaja, Tarief oes Goda kie*

(Een bijdrage van moulvi Oesman Ahmad Ali)

VERVOLG RUBRIEK "VORIGE MAAND".

De oorlog in het Midden-Oosten:

ARABISCHE LANDEN NEMEN REPRESAILLE TEGEN WESTERSE LANDEN

Nadat het de afgelopen maanden betrekkelijk rustig is geweest in het Midden-Oosten brak er de afgelopen maand zware gevechten uit tussen Israël en de omliggende Arabische landen die zeventien dagen heeft gewoed.

Naar het Franse persbureau "Agence France Presse" (AFP) uit Cairo meldde, is de schietpartij in de Sinai begonnen toen een Israëliësch konvoi door de Egyptenaren onder de voet werd gelopen.

Aan Arabische zijde vielen er niet minder dan 16.000 doden, terwijl Israël 8.000 gesneuvelden registreerde. De Arabieren met name Syrië, die een heftig luchtgevecht met de Israëliërs leverde, verloren in deze strijd 450 vliegtuigen tegen de Joden 250. Israël maakte bij monde van defensie-minister Mosje Dayan bekend dat zij 1000 tanks verloren, terwijl de verliezen van de Arabieren "voorzichtig" wordt geschat op 2000.

De Israëliërs houden ongeveer 1600 km² grond van de Egyptenaren en Syriërs bezet, terwijl Egypte de Oostelijke oever van het Suez-kanaal die vanaf 1967 in handen van de Joden was, heeft veroverd.

De VS en de SU voerden gezamenlijke pogingen om een eind te maken aan het konflikt in het Midden-Oosten alvorens zelf onverhoopt in een wereldoorlog terecht te komen.

Hoewel Moskou en Washington elkaar bestrijdende partijen steunen en niet kunnen toestaan dat hun bondgenoten worden vernederd of vernietigd, schenen ze beide nadrukkelijk uit op het handhaven van de ontspanning de hoogste prioriteit te geven. De genoemde landen die de Veiligheidsraad bijeen riepen zorgden er voor dat een staakt-het-vuren door de vechtende partijen in acht werden genomen. Met hier en daar wat opstootjes scheen het betrekkelijk rustig aan beide fronten.

De SU heeft op gestaan dat de Arabieren het besluit van de Veiligheidsraad dienen te eerbiedigen.

Veertien Afrikaanse landen hebben midden in het konflikt hun diplo-

matieke betrekkingen met Israël verbroken, terwijl Jordanië de landingsrechten aan de Europese luchtvaartmaatschappijen, KLM (Nederland), Sabena (België), Lufthansa (W.-Duitsland) en Air France (Frankrijk) heeft ontnomen. De Jordaanse minister van buitenlandse zaken die dit bekendmaakte zei dat deze luchtvaartmaatschappijen vrijwilligers naar Israël hebben vervoerd tijdens het conflict met de Arabieren.

Koeweit, Qatar, Irak, Aboe Dhabi, Libië en Saoedi-Arabië hebben besloten de olie-export naar de VS en Nederland stop te zetten.

Irak nationaliseerde tevens de Nederlandse aandelen (25 pct.) in de Iraakse Petroleum Maatschappij. De maatregel tegen de VS werd genomen nadat de Amerikanen de Israëliërs midden in het conflict tot zesmaal toe hadden voorzien van zwaar oorlogse-materiaal.

De stopzetting van de olie-export naar Nederland moet gezocht worden in de uitlating die de Nederlandse PvdA-minister van buitenlandse zaken, mr. van der Stoel ten gunste van Israël heeft gedaan in een onderhoud met de in Nederland geaccrediteerde Arabische ambassadeurs.

Van der Stoel moet ook gezegd hebben dat Nederland verplichtingen jegens Israël had die nagekomen moest worden.

Zonder steun van premier Den Uyl en de heer Van der Louw, voorzitter van de aan de macht zijnde Partij van de Arbeid, zou de heer Van der Stoel onmogelijk zulke vreemde talen gebruiken.

ENKELE ASPECTEN V/H GODSDIENSTIGE LEVEN EN DE
GODSDIENSTIGE OPVATTINGEN VAN DE HEILIGE
PROFEET MOHAMMED.

(door: Hadji A.M. GUMAN)

De stichters van de grote godsdiensten die wij op aarde kennen, zoals het Boedhisme, het Christendom en de Islam, hebben altijd de bijzondere aandacht van de wereld gehad. Hun optreden en hun werk is immers in de loop der eeuwen van eminente betekenis gebleken en wij zouden ons de gang van de mensheid niet kunnen voorstellen, zonder dat zij hieraan een bepaalde wending hebben gegeven en hierop een bijzondere invloed hebben uitgeoefend. In de geschiedenis blijkt elke godsdienst van betekenis tevens een kracht te zijn die het leven van de mensheid op aarde en heel de cultuur en het aanzicht der aarde ingrijpend wijzigt.

Wat er gebeurd zou zijn als een van de genoemde grote godsdiensten niet op aarde zou zijn verschenen, dat is een ijdele vraag, die op geen enkele wijze te beantwoorden is en die alleen maar tot vage speculaties kan leiden. Dit neemt niet weg, dat hun verschijning op aarde een feit is en zeer postief een stempel heeft gedrukt op dat wat wij met een algemene term de wereldgeschiedenis noemen.

Hoe het er in de verschillende delen van Azië, waar de Islam de heersende godsdienst is, zou uitzien als deze Islam daarop niet zijn stempel zou hebben gedrukt, laten wij dus rusten. Wij konstateren echter het tegendeel en wij konkluderen mede uit dit feit het grote belang voor de wereldgeschiedenis van het optreden van de profeet Mohamed als prediker van de Islam. Wat wij willen proberen is om de aandacht van de kijkers te vragen voor enkele aspecten van het godsdienstige leven en de godsdienstige opvattingen van de Heilige Profeet Mohamed, omdat hij juist als Profeet wordt vereerd en dus zijn godsdienstige zending en werking centraal zijn. Hierbij dreigt altijd het gevaar van de oppervlakkige beoordeling en de niet geheel rechtmatige vertolking van het godsdienstige leven van een ander mens. Het blijft bijna altijd een benadering uit de verte. Wie zijn wij zelf dat wij ons inbeelden een ander mens volkomen tot zijn recht te kunnen doen komen. Kennen wij om te beginnen ons zelf wel, hetgeen toch de eerste vereiste mag heten om een ander mens te kunnen verstaan. Tenslotte gaat het om de ene mensheid, waarvan alle mensen in alle tijden de individuele representanten zijn.

Er is iets als afstand en vreemdheid en die zullen wel blijven, maar er is toch ook verbondenheid en verwantschap tussen de rassen, de tijden en de

volken en zo kunnen wij trachten ons zelf door de ander zo te vinden dat wij wat meer vastheid en fundament, juist dank zij de ander, ook voor het eigen leven hierdoor kunnen verwerven.

De mens kan nooit op zich zelf blijven staan. Wat hij heeft dankt hij altijd aan de wereld en de culturen om hem heen; dankt hij aan de geschiedenis en aan zijn ouders en aan zijn gemeenschap, dankt hij aan de natuur en aan de door geschiedenis gevormde cultuur, die zijn leven dragen.

Altijd is het zo tussen het eigene en het vreemde, tussen hetzelfde en de ander, een onverbreekelijke wisselwerking en een onmisbaar verband en zo zijn wij allen verbonden als mensen door de geschiedenis heen ook met de profeten en zijn verworvenheid.

Een heel merkwaardige trek van de Heilige Profeet Mohamed komt al dadelijk aan de dag als wij de vraag stellen of hij aan de mensheid nu iets heel origineels heeft verkondigd. Wij zijn immers juist als moderne mensen bijzonder op de originaliteit gesteld en wij zijn steeds uit op het nieuwe en op het allernieuwste, dat wat nog nooit vertoond of dat wat nog nooit gezegd werd. En het is heel merkwaardig en leerzaam om op te merken, dat een mens en juist bij het allerbelangrijkste ook geheel vrij kan zijn van zulk een zucht naar originaliteit; ja, dat men zelfs volkomen argeloos hieraan geheel voorbij kan gaan, dat is wat wij bij de Heilige Profeet Mohamed kunnen opmerken. Hij immers pretendeert ten aanzien van Allah niets nieuws te verkondigen. Ja, hij houdt niet op om zijn hoorders in te scherpen dat de boodschap die hij brengt in wezen precies dezelfde is, als die van alle profeten die God vóór hem naar de mensheid heeft gezonden, van Adam af. De waarheid van zijn verkondiging wordt dus juist niet in zijn originaliteit gezocht, maar veel eerder in de verwerking daarvan.

De waarheid is ééns en voorgoed en hield altijd de ene waarheid van vóór de Schepping in, de waarheid dat God de Schepper en de Rechter is en dat Hij de Ene en de Enige is, naast wie geen andere goden bestaan kunnen en vereerd mogen worden. Deze God is niet gelijk aan iets uit de Schepping en deze God kan en mag daarom niet afgebeeld of uitgebeeld worden. De Profeet Mohamed houdt niet op te verzekeren dat wat hij brengt de waarheid van den beginne is, waaromtrent zijn landgenoten echter over het algemeen in onwetendheid verkeerden. En dat is juist de reden dat nu de Profeet Mohamed door God verkoren wordt om deze waarheid, de waarheid van Adam, Abraham en Jezus en zovele andere profeten en gezanten, te gaan verkondigen aan zijn tijdgenoten.

Deze monotheïstische Godsopvatting, die allerminst de enige mogelijke

is, zoals tenminste uit de geschiedenis van de mensheid blijkt, is dus in de Islaam zeer in het bijzonder en zeer nadrukkelijk in het centrum van de verkondiging geplaatst.

Wat het betekent dat door de wonderbaarlijke uitbreiding van de Islaam dit *monotheistisch idee* over zulk een groot deel der wereld verbreid werd, laat zich slechts gissen en dat deze monotheistische godsdienst zich met zoveel kracht en hartatocht deed gelden, gaat geheel terug op de persoonlijke overtuiging van de Profet, die in zijn geloofsleven juist deze Eenheid en Enigheid Gods als het hart van zijn geloof kende.

Als er mensen zijn geweest en nog zijn van wie met enig recht te zeggen valt dat hun geloof bergen kan verzetten dan mag men onder hen ook de Stichter van de Islaam, de Heilige Profet Mohamed, rekenen. Zulk een sterk en onwankelbaargeloof was niet alleen zijn deel, hij heeft zich telkens weer *opnieuw in de geschiedenis van de Islaam geopenbaard*.

En het zijn, geachte lezers, deze kracht en dit geloof die de geschiedenis van de godsdienst kunnen verklaren.

In Memoriam:

MOHAMMED ISLAM RAMDJAN

In de afgelopen maand overleed de heer Islam Ramdjan ten gevolge van een hartaanval. Hij bereikte de leeftijd van 57 jaar.

De heer Islam Ramdjan die vanaf de oprichting van de Surinaamse Moslim Associatie onafgebroken de voorzittersfunctie heeft bekleed, was een geziene figuur in Moslimkringen. Onder zijn leiding kwam de hoofdmoskee tot stand, terwijl de bouw van moskeeën te Leiding 9a, Dijkveld en Blauwgrohd een werk van "Islam" is geweest.

Hij was de "push"-gever tot de bouw van Islamitische glo-scholen en samen met de heer Amir Rosen Nanhekhan (toentertijd ondervoorzitter van de SMA) werd overgegaan tot de bouw van de Dr. Ansarischool. Met het nieuwe schooljaar werd tevens een Mulo-school in gebruik genomen.

"Islam" die actief aan politiek deed is van 1959 tot 1963 VHP-statenlid geweest; hij werd gekozen in het distrikt Saramacca. Vanaf 16 mei 1967 vertegenwoordigde hij de NPS. Deze partij had hem voor de komende parlementsverkiezing drie dagen voor zijn dood kandidaat gesteld.

In zijn jonge jaren was hij ongeslagen kampioen zwaar gewicht worstelen. Hij was een welgesteld slager en sukkelde de laatste tijd. De afgelopen jaar ondernam hij een bedevaartstocht naar Mekka en Medina; tijdens de terugreis werd hij door de Saoedi-Arabische koning Feisal in audiëntie ontvangen. "Islam" stond bekend als een sociaal-figuur.

Hij was een der hoofdfiguren in een geschil dat sedert enige tijd deining onder de Moslims van de Surinaamse Moslim Associatie bracht en die tot tweemaal toe bij de rechter werd beslecht.

M.S. SEWPERSAD

FOTOREPORTAGE IMDADIA ULU-SCHOOL

De heer Dilrosan Asgarali, Hoofd van de Imdadia Ulu-School aan het woord.

Minister van Soc. Zaken feliciteert in zijn rede de aanwezige kinderen, ouders, het schoolhoofd, doch vooral het bestuur van „de Stichting Isha'et Islam Qoranfonds Suriname" met deze nieuwe Uloschool.

Op de foto van links naar rechts is aanwezig: Mr. B. Ahmad Ali (Districts-Commissaris van Suriname), Zijne Excellentie T. Ahmad Ali (Min. v. Soc. Zaken), Hr. B. Badoellah, Hr. Ishaak Lalimohamed (leden van de genoemde Stichting) en de heer A. Asgarali (Adviseur van de Stichting).

De officiële opening werd verricht door Z.E. Toyah Ahmad Ali, minister van Sociale Zaken de naam van de school op het Schoolbord te vermelden.

HET LEVEN VAN DE PROFEET JOZEF (JOESOEUF) (slot)

(door: A. MAHMOOD)

En Jozef broeders kwamen en gingen bij hem binnen en hij herkende hen, maar zij herkenden hem niet. En toen hij (Jozef) hen van levensmiddelen had voorzien, zeide hij: „Brengt mij uw broeder van vaderskant. Ziet gij niet, dat ik u met volle maat geef en dat ik een goed gastheer ben? Maar indien gij hem (Benjamin) niet tot mij brengt dan zal er van mij geen maat (koren) voor u zijn noch zult gij in mijn nabijheid komen. Zij antwoordden: „Wij zullen trachten zijn vader hiertoe over te halen, wij zullen het voorzeker kunnen doen. En hij (Jozef) zeide tot zijn dienaren: „Stopt hun geld in de zadeltassen, dat zij het mogen herkennen, wanneer zij tot hun familie terugkeren, opdat zij terug mogen komen”. En toen zij tot hun vader terugkeerden, zeiden zij: „Onze vader, een verdere maat (koren) is ons ontzegd, zend daarom onze broeder (Benjamin) met ons mede, opdat wij onze maat (koren) mogen verkrijgen en wij zullen zeker op hem passan”. Hij (Jacob) antwoordde: „Zal ik u hem toevertrouwen, zoals ik u voorheen zijn broeder (Jozef) toevertrouwde? Maar ALLAH is de beste Beschermer en Hij is de Genadigste der genadigen”. En toen zij hun reisgoederen openden, vonden zij hun geld aan hen teruggegeven. Zij riepen uit: „O onze Vader, wat kunnen wij meer wensen? Hier is ons geld aan ons teruggegeven. Wij zullen (nog maals) koren voor onze familie halen en op onze broeder passan en wij zullen als toegift de maat van een kamecellast ontvangen. Dat is een maat die gemakkelijk verkrijgbaar is”. Hij (Jacob) zeide: „Ik zal hem niet met u medezenden voordat gij mij een ernstige belofte aflegt in de naam van ALLAH, dat gij hem zeker tot mij zult brengen tenzij gij allen omsingeld zou worden”. En toen zij de belofte hadden afgelegd, zeide hij: „ALLAH waakt over hetgeen wij zeggen”. En hij (Jacob) zeide: „O mijn zonen, gaat niet door één poort binnen maar gaat door verschillende poorten binnen; en ik kan u in niets tegen ALLAH helpen. De beslissing berust alleen bij ALLAH. In HEM (Allah) stel ik mijn vertrouwen en laat allen die willen vertrouwen, alleen in HEM (Allah) hun vertrouwen stellen”. Maar toen zij de stad binnen gingen zoals hun vader hen had bevolen, kon hen dit tegen ALLAH toch niets baten; het was slechts dat Jacob zijn zin gedaan kreeg, want hij had voorzeker grote kennis, omdat WIJ hem hadden onderwezen, maar de meeste mensen weten het niet. En toen zij Jozef bezochten, huisvestte deze zijn broeder bij zich. En hij (Jozef) zeide: „Ik ben uw broeder, treur daarom niet over hetgeen zij hebben gedaan”. En toen hij (Jozef) hen van hun provisie had voorzien, legde hij een drinkbeker in zijn broeders zadeltas. Toen riep

een omroeper: „O, karavaan, gij zijt waarlijk dieven”. Zij vroegen zich tot hem wendend: „Wat mist gij?” Men antwoordde: „Wij missen des konings maatkop en wie hem brengt zal een kameellast koren ontvangen en ik ben er borg voor”. Zij (Jozefs broeders) antwoordden: „ Bij ALLAH, gij weet goed, dat wij niet kwamen om slecht in het land te handelen en wij zijn geen dieven”. Zij (de Egyptenaren) zeiden: „Wat zal er dan de straf voor zijn als gij leugenaars zijt?” Zij antwoordden: „De straf ervoor zal zijn: hij, in wiens zadel tas ze wordt gevonden zal zelf de boete ervoor zijn. Zo straffen wij de boosdoeners”. Daarna begon men met het onderzoek van hun tassen alvorens de tas van zijn broeder (te onderzoeken); dan nam men hem (drinkbeker) uit zijn broeders tas. Zo maakten WIJ plannen voor Jozef. Hij kon zijn broeder (Benjamin) volgens de wet van de koning (van Egypte) niet houden, tenzij ALLAH het zo had gewild. WIJ bevorderen in graden van kennis en eer wie Wij willen. Boven elke wetende staat de ALWETENDE. Zij (Jozefs broeders) zeiden: „Als deze heeft gestolen, had zijn broeder voorheen ook diefstal gepleegd. Maar Jozef hield het in zijn hart geheim en onthulde het hun niet. Hij zeide: „Gij verkeert in een slechte toestand. ALLAH weet het best wat gij beweert. Zij zeiden: „O, Gunsteling, hij (Benjamin) heeft een zeer oude vader, neem daarom één onzer in zijn plaats, want wij zien dat gij tot degenen behoort die goed doen. Hij (Jozef) zeide: „ALLAH verhoede, dat wij iemand anders dan hem zouden nemen bij wie wij ons eigendom vonden, want dan zouden wij zeker onrechtvaardig zijn. „En toen zij wanhoopten, trokken zij zich terug om in afzondering te beraadslagen. De oudste zeide: „Weet gij niet, dat uw vader een plechtige belofte in de naam van ALLAH van u heeft genomen en hoe gij voorheen in uw plicht tegenover Jozef hebt gefaald?” Ik zal het land daarom niet verlaten voordat mijn vader het mij toestaat, of ALLAH voor mij beslist en Hij (Allah) is de beste Beoordelaar”. „Keert gij tot uw vader (Jacob) terug en zegt: „Onze vader, uw zoon heeft gestolen en wij hebben alleen hetgeen wij wisten vermeld en wij konden waarlijk over het ongeziene niet waken. En vraag het volk der stad, waarin wij waren, en de karavaan, waarmee wij reisden, en wij spreken voorzeker de waarheid”.

Hij (hun vader) zeide: „Nee, uw ziel heeft een groot iets voor u gering gemaakt. Daarom is geduld passend. Het is mogelijk, dat Allah hen allen te samen tot mij zal brengen; waarlijk, HIJ (Allah) is de Alwetende, de Alwijze”. En hij (Jacob) wendde zich van hen af en zeide: „O, ik heb verdriet over Jozef”. En zijn ogen werden gevuld met tranen van smart doch hij bedwong zich. Zij zeiden: „Bij Allah, gij zult niet ophouden over Jozef te praten, totdat gij te gronde gaat”. Hij (Jacob) antwoordde: „Ik klaag alleen

over mijn zorg en verdriet tot ALLAH en ik weet van ALLAH, wat gij niet weet". O mijn zonen, gaat en zoekt naar Jozef en zijn broeder (Benjamin) en wanhoopt niet aan de genade van ALLAH, want niemand wanhoopt aan ALLAH's barmhartigheid dan het ongelovige volk". En toen zij opnieuw voor hem (Jozef) kwamen, zeiden zij: „O Gunsteling, armoede heeft ons en onze familie getroffen en wij hebben een armzalige geldsom meegebracht, geef ons daarvoor de volle maat en wees liefdadig. Voorzeker, ALLAH beloont de liefdadigen". Hij (Jozef) zeide: „Weet gij wat gij Jozef en zijn broeder aandeedt, toen gij onwetend waart?" Zij vroegen: „Zijt gij dan JOZEF?" Hij zeide: „Ik ben Jozef en dit is mijn broeder (Benjamin). ALLAH is ons inderdaad genadig geweest. Voorwaar, wie Godvrezend en geduldig is ALLAH doet het loon der goeden nooit verloren gaan. Zij antwoordden: „Bij ALLAH, waarlijk, ALLAH heeft u boven ons verkozen en wij zijn inderdaad zondaren geweest". Hij (Jozef) zeide: „HEDEN ZIJ ER GEEN VERWIJT. TEGEN U: MOGE ALLAH U VERGEVEN, HIJ (ALLAH) IS DE GENADIGSTE DER GENADIGEN". Gaat men dit hemd van mij en legt het voor het aangezicht van mijn vader neder; hij zal het begrijpen. En brengt mij uw gehele familie". En toen de karavaan (uit egypte) vertrok, zeide hun vader: „Ik voel voorzeker da macht van Jozef, zelfs al ziet gij mij voor zwakzinnig aan". Zij antwoordden: „Bij Allah, gij houdt zeker aan uw oude dwaling vast". En toen de drager van de blijde tijding kwam, legde hij het hemd voor hem (jacob) neder zodat hij zekerheid verkreeg. Dan riep hij uit: „Zei ik u

niet: „Ik weet van ALLAH wat gij niet weet?” Zij antwoordden: „O, onze vader, vraag voor ons vergiffenis voor onze zonden: wij zijn inderdaad zondaren geweest”. Hij (Jacob) zeide: „Ik zal mijn HEER om vergiffenis voor u vragen. Voorzeker, Hij (Allah) is de Vergevensgezinde, de Genadevolle”. En toen zij tot JOZEF kwamen, huisvestte hij zijn ouders bij zich en zeide: „Komt zoals het ALLAH behaagt Egypte in vrede binnen”. Hij hief zijn ouders op de troon en zij wierpen zich voor hen (Jozet) neder. En hij (Jozef) zeide: „O, MIJN VADER, DIT IS DE VERVULLING VAN MIJN VROEGERE DROOM. MIJN HEER HEEFT DEZE VERWEZENLIJKT.

En HIJ (Allah) schonk mij een gunst toen HIJ mij uit de gevangenis verlostte en u uit de woestijn bracht, nadat Satan tweedracht tussen mij en mijn broeders had gezaaid. Voorzeker, mijn HEER is goedertieren voor wie HIJ wil. Waarlijk, HIJ (Allah) is de Alwetende, de Alwijze”. „O, MIJN HEER, GIJ HEBT MIJ MACHT GEGEVEN EN DE VERKLARING VAN DROMEN ONDERWEZEN. O, SCHEPPER DER HEMELN EN DER AARDE, GIJ ZIJT MIJN BESCHERMER IN DEZE WERELD EN IN HET HIERNA-MAALS. DOE MIJ STERVEN ALS MOŚLIM EN VERENIG MIJ MET DE RECHTVAARDIGEN”.

(Zie H. QORAAN, Surah „JOESOEF”, hfdst. 12:8-102) „SOEDEWO”, hfdst. XII, verzen 7 - 101).---

En Jozef stelde zijn vader (Jacob) en zijn broers voor aan Farao, de koning van Egypte, en zei: „Mijn vader en broers zijn met hun schapen en runderen (en alles wat zij bezitten) uit het land KANAAN gekomen”. Toen zei Farao tot de broers van Jozef: „Wat is uw beroep”. Zij antwoordden: „Wij zijn schaapherders”. En Farao zei tot Jozef: „Laat uw vader en uw broers in het land GOSEN wonen. En Jacob leefde in Egypte nog 17 jaren en stierf aldaar in de ouderdom van 147 jaar en werd (ingevolge zijn wens) in het land KANAAN begraven. En voor zijn dood zegende Jacob zijn zonen en uit de twaalf zonen van Jacob komen voort de twaalf stammen van ISRAEL. En JOZEF bleef in Egypte wonen en stierf aldaar in de ouderdom van 110 jaar. Voor zijn dood zei Jozef tegen de Israëlieten: „God zal u stellig uit dit land wegvoeren naar het land dat God aan ABRAHAM, IZAAK en JACOB heeft beloofd. En JOZEF liet hen zweren: „Bijgevolg moet gij mijn beenderen van uit Egypte meenemen”.

Vierhonderd jaren lang bleven de Israëlieten in Egypte wonen en vermenigvuldigden zich. De volgende Farao's gebruikten hen als slaven en noemden hen Hebreëen. Toen liet GOD uit hun midden een groot Profeet opstaan genaamd „MOZES” (MOESA), die in opdracht van GOD de Israëlieten uit Egypte wegvoerde (naar het beloofde land KANAAN) en JOZEFS beenderen werd toen uit het land Egypte meegenomen naar het beloofde land: KANAAN.

(Zie TORAH, Boek I, geopenbaard aan de Profeet MOZES: „GENESIS” 37-50).-----

VREDE ZIJ MET U ALLEN!

HET LEVEN VAN DE H. PROFEET MOHAMMAD (s.a.w.) (vervolg 6)

(door: A. MAHMOOD)

VESTIGING VAN DE H. PROFEET MOHAMMAD IN MEDINA

Na acht dagen reizen vanuit Mekka, kwam de H. Profeet MOHAMMAD op 20 september 622 te Medina aan. Hij werd te Medina met grote vreugde door de mensen aldaar ontvangen en dit was het keerpunt in zijn leven. Het eerste voornaamste werk dat de H. Profeet in Medina deed was het bouwen van een Moskee, die thans nog de "Moskee des Profeten" (Masdjide-Nabie) wordt genoemd. Deze Moskee en het aangrenzende woonhuis voor de H. Profeet waren binnen zeven maanden gereed. En welk een woonhuis! Een heel eenvoudige kamer van ongeveer 3 x 5 meter met een deur, die toegang verschafte tot de Moskee. Er was geen ander publiek gebouw in de hele stad (Medina) te vinden, zodat deze eenvoudige Moskee al spoedig werd gebruikt voor allerlei doeleinden. Zo werd zij beurtelings herschapen in gerechtshof, kantoor, vergaderzaal, school en gasthuis. Kortom, deze Moskee was het CENTRUM van alle activiteiten betreffende de ISLAM gedurende het leven van de H. Profeet in Medina. Het volk van Medina nam de leerstellingen van de ISLAM met graagte aan en geleidelijk werden zij bijna allen Moslims. Zij aanvaardden de H. Profeet MOHAMMAD als hun koning en hij werd heerser van de staat Medina. Als koning van Medina bestond zijn bezigheid ook in het onderwijzen en het onderrichten des volks en nooit gaf hij zijn eenvoudige levenswijze prijs. Hij besteedde zijn tijd door mensen aan te sporen tot het aanbidden van slechts een God en onderwees hun de morele en sociale voorschriften van de ISLAM. Persoonlijk leidde hij de dagelijkse vijf gebeden in de Moskee, beslechtte alle geschillen, die zich onder de leden van de gemeenschap zich voordeden en besteedde tijd en aandacht aan de bevordering van de nationale welvaart, b.v. in zaken betreffende handel, onderwijs en hygiëne. Hij besteedde speciale aandacht aan de omstandigheden en behoeften van de armen en streefde ernaar in hun noden te voorzien. Soms deed hij boodschappen voor de armen en streefde ernaar in hun noden te voorzien. Ondanks deze vele bezigheden vond de H. Profeet MOHAMMAD nog tijd om mee te doen aan de spelen en verzetjes van de jongeren en wakkerde in hen de ontplooiing van een gezonde, eendrachtige geest aan. Bij zijn thuiskomst hielp hij vaak in de huishouding mee. Te middernacht, wanneer iedereen zich ter ruste had begeven, placht hij op te staan en de stille, donkere uren van de nacht met het aanbidden van zijn SCHEPPER door te brengen. De H. Profeet

gaf zich algeheel over aan het gebed, dat zijn voeten gewoonlijk opzwellen van het lange staan tijdens zijn gebeden; hij was van oordeel dat het recht om zo vaak te bidden ontsproot uit zijn bevoorrechte positie als Profeet. Toch zou hij niet toestaan dat zijn voorbeeld werd nagevolgd. Dit bewees hij toen hij Abdullah ibn Amr verweet; „heb ik juist gehoord dat gij de nacht overeind staande in gebed doorbrengt en dan de volgende dag vast? Wanneer gij daarmee doorgaat zult gij uw gezicht in gevaar brengen en uw lichaam uitmergelen. Uw plicht, die gij u en uw familie verschuldigd zijt, is te vatsen en uw vasten te onderbreken, in de nacht op te staan en ook te slapen”.

DE SLECHTE VOORNEMENS DER MEKKANEN

Terwijl de H. Profeet MOHAMMAD zich in Medina rustig met de geestelijke welvaart van zijn volk bezig hield, waren de Mekkanen in grote onrust en zeer verstoord, daar zij hun voornemens verijdeld zagen en hun haat kende geen grenzen meer. Buitendien hadden zij nu tevens reden tot

toorn tegen de bewoners van Medina, die de H. Profeet Mohammad en zijn volgelingen bescherming hadden geschonken. Een en ander leidde dan ook tot een reeks schermutselingen en veldslagen en de man, die nimmer een wapen tegen de medemens had opgenomen, die bij het zien van menselijke smart zelf hevig leed, die tegen alle Arabische begrippen van menselijkheid in, bitter weende bij de dood van een kind of een volgeling, die steeds zo zacht van karakter bleef, dat zijn vijanden dit met vrouwelijkheid bestempelden, deze man was nu genoodzaakt tegen eigen wensen in en door de omstandigheden daartoe gedwongen, de aanvallen van zijn vijanden met kracht van wapenen te weerstaan ter zelfverdediging en ter voorkoming van verraderlijke overvallen.

De enkele kleine vijandige schermutselingen die daarop volgden leidden tot de grote gebeurtenis te BADR. De meest beruchte vijand, Abu Djahl (oom van de H. Profeet), was de leider en opperbevelhebber van de aanvallers. Abu Djahl stond aan het hoofd van 1000 moedige en geofende mannen, die goed bewapend waren. De moslims daarentegen waren sterk in de minderheid – hun totale aantal was 313 man – en slecht gewapend doch zij hadden hun vertrouwen in God, Die hen zonder meer door Zijn Engelen van een natuurlijke hulp voorzag en hen zo deed zegevieren. Dit was in het tweede jaar na de uittocht van de H. Profeet uit MEKKA. Het volk van Mekka was over het slechte resultaat van de eerste aanval verbiterd en ook zeer vertoornd. Het jaar daarop troffen zij nieuwe voorbereidingen. De Mekkanen verzamelden 3000 mannen en rukten op tegen de Moslims van Medina. Daar de Mekkanen zich van hun overwinning verzekerd voelden, trokken zij op tot vlak voor Medina. Zij hielden halt te OEHOED, waar de H. Profeet genoodzaakt was zich te verdedigen. De vijand werd nu eveneens verslagen. Een jaar daarna deden de vijandige stammen wederom een poging en ruim een maand later omsingelden zij de stad Medina met twintig duizend (20.000) mannen. Maar God bewaarde de Moslims op wonderlijke wijze en de hele legermacht vluchtte vol verschrikking in de duisternis van de nacht. De Moslims konden hun ogen dan ook bijna niet

geloven, toen zij de volgende morgen zagen dat de gehele omtrek ontruimd was. Legers van zulk een formaat waren in de geschiedenis van Arabië noch zelden bijeengebracht.

HET VREDESVERDRAG VAN HUDAIBIYA EN DE VEROVERING VAN MEKKA :

Aan het einde van het zesde jaar na zijn uittocht ging de H. Profeet Mohammad met 1500 volgelingen uit teneinde een Bedevaart te houden, doch hem werd geweigerd het Heilige gebied te betreden. Er werd tot een wapenstilstand van tien jaar besloten, doch de voorwaarden hiervan werden ongeveer twee jaren later door de Mekkanen geschonden, waarop de H. Profeet met 10.000 (tienduizend) zijner volgelingen naar MEKKA trok. Tenslotte zegevierde de waarheid. Vroeg in de morgen trok hij rustig en vriendelijk gezind de stad MEKKA over de berg FARAN binnen en vervulde zo de Profetie in de TORAH, alwaar staat geschreven: „HIJ IS IN LICHTGLANS VERSCHENEN VAN HET BERGLAND VAN PARAN EN IS GEKOMEN UIT HET MIDDEN VAN DE HEILIGE TIENDUIZENDEN”. (Paran is het Arabische Faran). (Zie DEUTERONOMIUM 33:2). Dit was de grootste dag in de geschiedenis van de ISLAM. Geheel ARABIE was nu in handen der Moslims. De H. Profeet MOHAMMAD kon de stamhoofden en de boosdoeners van Mekka, die hem gedurende de lange en zeer moeilijke dertien jaren van zijn leven aldaar alle mogelijke last hadden bezorgd, nu gemakkelijk straffen, maar liever dan kwaad met kwaad te vergelden

gaf hij een praktisch voorbeeld van het prijzenswaardige voorschrift: „HEBT UW VIJANDEN LIEF”. Niet alleen werd de stad Mekka ingenomen, doch nog groter was de verovering der harten van de bitterste vijanden van de ISLAM. Zondermeer schonk de H. Profeet hun zijn vergiffenis en zoals in de geschiedenis van de ISLAM staat geschreven, verklaarde de H. Profeet MOHAMMAD: „HEDEN VERGEEF IK U ALLES EVENALS JACOBS ZOON JOZEF (JOESOEF) ZIJN BROEDERS VERGAF”. Heel MEKKA was vol vreugde! En het natuurlijke gevolg van deze goede behandeling was, dat bijna geheel ARABIE de vrede brengende Godsdienst de ISLAM aanvaardde. Er was geen enkel voorbeeld van bekering door DWANG en zij, die hun oude Godsdiensten bleven aanhangen, werden met dezelfde vriendelijkheid bejegend als de leden van de Broederschap. -----

VESTIGING DER MOSLIMS IN DE STAD MEDINA IN DE H. QORAAN:

“Wat ALLAH aan Zijn boodschapper heeft gegeven als buit van het volk van de stadsgebieden (bij MEDINA) is voor ALLAH en Zijn boodschapper en voor de naaste familieleden en de wezen en de armen en de reizigers, opdat het niet alleen in de omloop moge zijn tussen de rijken onder u. En wat de boodschapper u ook moge geven, neemt het en wat hij u ook verbied, onthoudt u daarvan. En vreest ALLAH, zeker, ALLAH is streng in het straffen. En degenen, die zich in de stad hebben gehuisvest en (anderen) voorgingen in het geloof, hebben degenen lief, die tot hen de toevlucht nemen en gevoelen geen behoefte in hun hart aan hetgeen hun gegeven wordt, zij geven anderen de voorkeur boven zichzelf, al verkeren zij zelf in armoede. En wie voor zijn eigen vrekkingheid wordt behoed, hij is voorzeker geslaagd. (Zie H. Qoraan, Surah “AL-HASJR”, hfdst. 59:8-10), “SOEDEWO”: hfdst. LIX, verzen 7-9). -----

DE SLAG BIJ BADR IN DE H. QORAAN:

“En ALLAH had u reeds bij Badr geholpen, terwijl gij machteloos waart. Vrees daarom ALLAH, opdat gij dankbaar zult zijn. Toen gij tot de gelovigen zeide: „zal het niet genoeg voor u zijn, dat uw HEER u met drieduizend nedergezonden Engelen zal helpen? Ja, indien gij geduldig en rechtvaardig zijt en zij (de ongelovigen) u dadelijk in wilde vaart aanvallen, zal uw HEER u met vijfduizend nedergezonden Engelen bijstaan.

En Allah heeft het alleen als blijde boodschap voor u gemaakt om uw hart daardoorgerust te stellen en hulp komt slechts van ALLAH, de Almachtige, de Alwijze. Opdat HIJ (Allah) een deel der ongelovigen kon afsnijden en hen vernederen, zodat zij onverrichterzake zouden terugkeren. (H. Qoraan, Surah "AL-IMRAAN", hfdst. 3:124-128), "SOEDEWO", hfdst. III, verzen 123-127).

De slag bij OEHOED: zie H. Qoraan, hfdst. 3:154,155), "SOEDEWO" hfdst. III, verzen 153, 154). -----

VEROVERING VAN MEKKA IN DE H. QORAAN:

"En HIJ (Allah) is het, Die in het dal van MEKKA hun handen van u en uw handen van hen afhiel, nadat HIJ u de overwinning over hen (de ongelovigen) had gegeven. En ALLAH ziet hetgeen gij doet. Zij zijn het, die niet geloofden en u van de Heilige Moskee (Masjidil-Haraam) afhielden en de offeranden verhinderden hun bestemming te bereiken. En ware het niet om de gelovige mannen en vrouwen, die gij niet kent en die gij had kunnen vertrappen, zodat wegens hen een blaam aan u kon hebben gekleefd, zonder dat gij het wist, zou HIJ u hebben toegestaan te vechten, maar HIJ deed dat niet opdat HIJ in Zijn barmhartigheid zou opnemen wie HIJ (Allah) wil. Als zij gescheiden waren, zouden WIJ de ongelovigen onder hen voorzeker met een smartelijke straf hebben gestraft. Toen de ongelovigen verwaandheid in hun hart verborgen - de verwaandheid der onwetendheid - zond ALLAH Zijn kalmte over Zijn boodschapper (Mohammad) en over de gelovigen neder en deed hen het woord der rechtvaardigheid nakomen. En zij hadden er recht op en waren het waardig. ALLAH heeft kennis van alle dingen.

"VOORWAAR, ALLAH VERVULDE HET VISIOEN VAN ZIJN BOODSCHAPPER (MOHAMMAD) NAAR WAARHEID. VOORZEKER, GIJ ZULT DE HEILIGE MOSKEE (Masjidil-Haraam) TE MEKKA IN VREDE BINNENGAAN. LAAT UW HAAR KNIPPEN OF SCHEREN ZONDER VREES. DUS HIJ (ALLAH) WIST WAT U ONBEKEND WAS EN HIJ (ALLAH) HEEFT U HIERVOOR EEN NABIJZIJNDE OVERWINNING TOEGEZGD". (H. QORAAN, Surah "AL-FAT'H" hfdst. 48;25-18), "SOEDEWO", hfdst. XLVIII, verzen 24-27). -----

(wordt vervolgd)

VREDE ZIJ MET U ALLEN!

